

Birgül Ayman Güler: İktidar SBF'ye karşı harekete geçti

Mülkiye'deki öğrenci protestosu ve sonrasında yaşanan gelişmeleri değerlendiren Mülkiye hocası Prof. Dr. Birgül Ayman Güler, komplo iddiaları hakkında, "Komplo, iktidar olup muhalefet replikleri kullanan yeni yasakçılığa aittir" dedi.

Mülkiye'de CHP'li Süheyl Batum ile AKP'li Burhan Kuzu'ya yönelik protestoların ardından tartışmalar sürüyor. Tartışmaların geldiği noktada Mülkiye hedef noktasına oturtulurken, AKP öğrenci protestosunun hükümete yönelik bir komplonun parçası olduğunu iddia etmeyi sürdürüyor. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Birgül Ayman Güler, Dolmabahçe'de yapılan rektör görüşmelerini ve Mülkiye'deki protestoların ardından gelen noktayı soL için değerlendirdi.

Başbakan'ın üniversite rektörleriyle Dolmabahçe görüşmesinde vermek istediği mesaj nedir? Siyasal iktidar ile üniversiteler arasında yeni bir tür ilişki ve işleyiş mi yaratılmaya çalışılıyor?

Bu konuşmanın özü şu cümlede toplanmıştır denebilir: "Türkiye'nin demokratikleşme mücadelesinde üniversiteleri en ön safta görmek istiyoruz."

Siyasal iktidar üniversitelere, kendi siyasal hedefini paylaşma, dahası bu hedef için militanca 'mücadele' görevi vermiş bulunuyor. Bu görevin araçları ise dört boyutta tanımlanmış durumda. Kaynak – kadro – disiplincilik – işdünyası ile bütünleşme.

Birincisi, konuşmada "Osmanlı sultanlarının âlimler için sarf ettiği gayretler" anılıp, "geçmişte önemli çalışmalara imza atmış olmamıza rağmen neden şimdi bugün bu çalışmaların yapılamaması tamamen siyasal iradedden kaynaklanıyor" saptaması yapılıyor. Buna bakıldığında, bugünkü siyasal iradenin, üniversiteye ilişkin konularda kendisine kaynak-örnek olarak, feodal-dinsel sultanlık sistemini seçtiği görülüyor.

İkincisi, "yıllarca bu ülkede maalesef akademisyen olmak çok zordur. Çok güçtür, çok ciddi engeller konulmuştur. Akademisyen olmak isteyenler ne yazıkki olamadılar. Şimdi bunu aşmanın zamanıdır diye düşünüyorum" sözünden akademik kadro yapılanmasına, bu sözde kimler ya da hangi anlayış sahipleri kastediliyorsa onların kollanacağı, yeni bir düzen getirilmek istendiği anlaşılıyor. Mevcut öğretim üyelerine gelince, siyasal iktidar

üniversitelerde “açılışa gelen öğrencileri kışkırtmakta” olan hocalar olduğu görüşündedir; böyle kışkırtıcılıklara izin verilemeyeceğine göre varolan kadro için de bir terbiye ve temizlik politikası tasarlandığı düşünülebilir.

Üçüncüsü, siyasal iktidar üniversitelere “yasakları yasakla, statüko bekçiliği yapma, özgürlüğü destekle” hedefi koyuyor. Bu, “kılık-kiyafet sorunu” sözleri ve “çocuklarımız yurt dışında eğitime zorlandı” örneğinden anlaşıldığı üzere ‘türbanı serbest bırak’ anlamına geliyor. Hedeflenen özgürlük, genel olarak siyasal iktidarca belirlenmiş ilke ve inançlarda ‘serbestiyet’ anlamına geliyor. “Üniversitelerde konuk olan gelen kişilere yapılan saldırılarda özgürlük olarak nitelenmese gerek” sözünden anlaşıldığı gibi ancak bir eylem biçiminde ortaya koyulabilen ifade özgürlüğü ve 'protesto eşittir saldırı' olarak kodlanıyor. Buna göre üniversitelerde siyasal iktidarın canını sıkan bir dizi mevcut yasağın yasaklanacağı; üniversitelere yeni bir disiplinli yasak düzeni getirileceği anlaşılıyor.

Dördüncüsü, Başbakan bu konuşmasında “statüko-üniversite işbirliğini değil, iş dünyası-üniversite işbirliğini, toplum-üniversite işbirliğini tesis etmeye çalıştıklarını” söylüyor. Böylece üniversitenin sermaye kesimi ve cemaat/tarikat dünyası ile işbirliği içine çekileceğini açıklıyor. Bu açıdan, gerçekte Doğramacı “statüko”sunun derinleştirileceğini ilan ediyor.

Bu konuşma iki şeyden söz etmiyor:

Birincisi, üniversitelerde “parasız eğitim”den, ve ikincisi, öğretim üyelerinin ve üniversite sisteminin eğitim ve bilim hedeflerine bağlanma gereğinden.

İktidar üniversiteleri, kendi siyasal programı olan ‘demokratikleşme mücadelesi’nin ön safında olmakla görevlendiriyor. Görev buysa, üniversite sisteminin akademik özerklik üzerine değil, siyasal iktidara itaat ve sadakat üzerine kurulacağını görmek zor değil.

Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde AKP İstanbul milletvekili ve TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu’nun, öğrenciler tarafından protestosu edilmesi üzerine Mülkiye’ye, tarihine ve öğretim üyelerine dönük ithamların sebebi nedir?

SBF 151 yaşında bir Okul... Aydınlanma’nın bir parçası olarak doğdu. Aydınlanma, din esaslı toplumsal örgütlenmeye karşı insan-toplum-halk esaslı toplumsal örgütlenme atılımıdır. Ama Okul burada kalmadı. Kıta Avrupası’nın Aydınlanma çağı, Osmanlı’nın çöküşünde bağımsızlık savaşıyla, Türkiye’de bir kat daha yükseğe tırmandı. Batı’nın Aydınlanma’sı, bizde Batı’ya karşı anti-emperyalizm ile bütünleşti. Mülkiye, yalnızca Aydınlanma’nın değil aynı zamanda bağımsızlık düşüncesinin de temsilci gücü oldu. Okul’un bu özü, okulu, öğrencileri – hocaları – yönetimleri ile hep önemli kıldı.

İthamların nedeni, bu özelliklere sahip SBF’nin yalnızca varlığının bile, siyasal iktidar tarafından kendi eylem planını gerçekleştirilmesine engel diye algılanması gibi görünüyor.

10 Aralık 2010 akşamı bir televizyon programında AKP’yi savunan bir öğretim üyesi şöyle diyordu: “Özgürlükler tüm üniversitelerde sağlandı; 2’si hariç. Buralar türbana direniyor; Ankara Üniversitesi ile Anadolu Üniversitesi!” Doğrusu bunu duyuncaya kadar hiç böyle düşünmemiştim. Bu öfkeli açıklama, bana göre, Ankara Üniversitesi ile onun en önemli okullarından SBF’nin siyasal iktidarca “operasyona tabi tutulacağı kararı” verildiğini yeterince gösteriyor.

8 Aralık Protestosu SBF’de ilk kez ve görülmemiş bir olay olmadığına göre, siyasal iktidar, zaten hazırladığı anlaşılabilir bir eylem planı için İstanbul Dolmabahçe Utancı’nın hızıyla 8 Aralık’ı bahane saymıştır.

AKP yaratmaya çalıştığı Türkiye'de nasıl bir yönetici yetiştiren okul istiyor olabilir?

AKP'nin 'demokratikleşme mücadelesi'nde ön saflarda yer alacak bir yönetici okulu istediği açık. Herhalde bu okulun dört temel özelliği olur: (1) Aydınlanma karşıtlığı, (2) Sorunlara anti-emperyalist değil küreselci bakış, (3) Cumhuriyetin değil Osmanlı Sultanlığı değerlerine bağlılık, (4) Kamu hizmeti zihniyetine değil ticaret zihniyetine sahiplik.

İstenen okulda, 'eskiden akademiye girememiş mazlumlar'a görev verileceği anlaşılıyor. Bu kadro, şimdi bizim yaptığımız gibi örneğin Gazali'yi, Maverdi'yi, Nizamülmülkü bilimsel yöntemle incelemeye değer vermeyecektir muhtemelen. İstenen okulda bu kaynaklar, dinci yönetim düsturlarını ortaya koymak ve siyasal iktidara kullanması için sunmak amacıyla incelenecek ve öğretilecek diye öngörebilirim.

Protesto eden öğrencilerin gizli örgüt üyeliği ile suçlanması ve haklarında soruşturma açılması ile dekanın istifaya çağrılmasını birlikte nasıl değerlendirmek gerekir?

SBF, her türlü toplantıya açık olma ve bunlarda ortaya çıkan tartışma, engelleme girişimi, hatta hiçbir biçimde istenmeyen çatışmalarda polisten medet ummama geleneğine sahip. AKP rektörlerinden farklı bir akademik duruş bu.

Siyasal iktidar, bu gelenekten çok rahatsız olmuş görünüyor. Öğrencileri açık alanda kolayca bastırmak için, hocaları, Dekanlık yönetimini de hedef aldı.

8 Aralık 2010 günü görülen kalkanlı silahlı çevik kuvvet ile kıta halinde okula sokulan sivil polis ordusu, bu rahatsızlığın son açık göstergesiydi. Ama en açık gösterge, resmi-sivil polisli kuşatma ve işgal denemesinin ortasında Dekan'ın istifaya çağrılması ve öğrenciler ile yönetime soruşturma açılacağı tehditleri oldu.

Öğrencilere yakıştırılan 'gizli örgütçülük' sıfatı ise gülünç... Bu gizli örgütçülerin hiçbiri yüzlerini gözlerini gizlemiyorlar. Onlarca kameranın merceğine baka baka konuşuyorlar.

Milletvekilleri ile bakan ve başbakanların Dekan'ı istifaya çağrılmaları başka bir gülünç hal. Yetkilileri istifaya çağırarak, muhalefetin repliğidir. Siyasal iktidar, iktidar olmasına aldırış etmeden muhalefetin araçlarını kullanıyor.

Milletvekillerini, bakan ve başbakanları, bunları görevden alma güç ve yetkisine sahip olmayanlar istifaya çağırabilir... Ama tersi olmaz. Çünkü bunların elinde devlet gücü ve yetkisi vardır; bu güç idari kararlardan göz altına alma ve tutuklamaya dek uzanır.

Siyasal iktidarın yandaşı medya, uzun süredir yaptığı gibi, bu olaylarda da "gizli örgüt"ler, "Ergenokonculuk", "maazallah! yumurta taş, taş silaha!" diye kendi hayalinde yarattığı boyutlar yüklüyor. Bunu yapanlar arasında bazı "hoca"ların olması ayrıca üzüntü verici; ama en ilginç olanı bunların "yasaklar kalksın, özgürlükler gelsin" diyen 'ileri demokrasi' yandaşları olması.

Ortada gerçekten de bir komplo var. Ama bu komplo ile ne öğrencilerimizin ne biz hocaların ne de Dekanlığımızın ilgisi vardır. Komplo, iktidar olup muhalefet replikleri kullanan yeni yasakçılığa aittir.

SBF, hiçbir dönemde siyasal ve toplumsal olaylara sırtını dönmedi. Okul, en hadsiz hudutsuz siyasal baskıları ve kendi içinde en sert ayrışmaları taşıyabilecek bir akademik geleneğe sahip olduğunu hep gösterdi. Okul her durumda derslerini yapmayı, eğitimini ve üretimini sürdürmeyi başardı. Şimdi de öyle oluyor. Görevimizi sürdürürken, öğrencilerimizi ve yönetimimizi savunmaya da devam edeceğiz.

Bu baskılar karşısında nasıl durulması, ne yapılması gerekiyor?

Bu, olağan ya da normal bir durum değil. O halde bu olağanüstü duruma uygun davranmalı.

Ortada siyasal operasyon kararları alıp harekete geçen, sonra yok etmek için üstüne yürüdüklerine ‘tezgah kurdular’ suçlaması yönelten bir anlayış var. İktidar kullanıyor, ama muhalefetteymiş gibi davranıyor. ‘Bizi kendi yurdumuzda sürgün ettiniz’ deyip, kendinden olmayanlara ya da kendinden saymadıklarına karşı kapsamlı bir nefret savaşı yürütüyor. Siyasal iktidar bütün bir devlet gücüyle öğrencilerin üzerine ve YÖK-rektörlükler çemberine yaslanıp hocaların, dekanların üstüne abanıyor.

Akademik özerklik ilkelerine bağlılığı temel sayanlar, aralarında en geniş dayanışmayı kurarak bu nefret hamlelerini durdurmaya odaklanmalı.

Çok teşekkür ederiz.

(soL-Haber Merkezi)